

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14.08.1970, sp. zn. 9 Co 305/70, ECLI:CZ:MSPH:1970:9.CO.305.1970.1

Číslo: 53/1971

Právní věta: Při nařizování výkonu rozhodnutí k vymožení dlužného výživného dětí nelze přihlížet k tomu, zda došlo k okolnostem, které odůvodňují zrušení povinnosti k placení výživného.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 14.08.1970

Spisová značka: 9 Co 305/70

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem, Výkon rozhodnutí, Výživné, Výživné dítěte, Změna poměrů

Předpisy: 99/1963 Sb. § 77

§ 154

§ 163

§ 261

§ 266

§ 268

§ 269

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53/1971 sb. rozh.

Při nařizování výkonu rozhodnutí k vymožení dlužného výživného dětí nelze přihlížet k tomu, zda došlo k okolnostem, které odůvodňují zrušení povinnosti k placení výživného.

(Usnesení Městského soudu v Praze ze 14. 8. 1970, [9 Co 305/70](#))

Obvodní soud pro Prahu 9 nařídil výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného k vymožení dlužného výživného za dobu od 1. 10. 1969 do 31. 5. 1970 v částce 4400 Kčs a částek po 500 Kčs měsíčně počínaje od 1. 6. 1970.

V odvolání proti usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí namítal povinný, že výkon byl nařízen podle rozhodnutí o výživném, vydaném v době, kdy oprávněná byla ještě nezletilou, nyní však již dosáhla zletilosti a je provdána. Má za to, že oprávněná nemá na výživné nárok a k jeho vymožení nelze vést

výkon rozhodnutí.

Městský soud v Praze usnesení soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Při nařízení výkonu rozhodnutí soud pouze zkoumá, zda rozhodnutí, které má být vykonáno, je podle ustanovení o. s. ř. vykonatelné a zda návrh na výkon tomuto rozhodnutí odpovídá (§ 261 odst. 1 o. s. ř.).

V daném případě šlo o výkon pravomocného rozsudku okresního soudu v R. z 31. 5. 1965, podle něhož má povinný platit na výživu oprávněné částku 500 Kčs měsíčně, splatnou vždy každého prvního dne v měsíci předem. Nepochybil proto soud prvního stupně, jestliže nařídil výkon rozhodnutí k návrhu oprávněné (z něhož při nařízení výkonu rozhodnutí bylo třeba vycházet) na vymožení dlužného výživného od 1. 10. 1969 a běžného výživného nadále.

Tomuto postupu nebránilo, že vykonávané rozhodnutí bylo vydáno ještě v době nezletilosti oprávněné. Tím, že nezletilec nabude zletilosti, nezaniká a ani se nemění vyživovací povinnost rodičů. 1) Podle zákona o rodině jsou podmínky vyživovací povinnosti a rozsah této povinnosti zcela stejné, ať jde o děti nezletilé či zletilé. Tím méně zaniká či se mění rozhodnutí, které tuto povinnost vyslovuje.

Jsou ovšem skutečnosti, které mají za následek zánik, popř. změnu vyživovací povinnosti rodičů k dětem. Např. přímá povinnost rodičů platit výživné na dítě zaniká, když dítě uzavře manželství, protože nastupuje přímá povinnost jeho manžela a povinnost rodičů se stává pouze subsidiární. Přesto, nastanou-li tyto skutečnosti, které hmotně právně mohou znamenat zánik nebo omezení vyživovací povinnosti, nemá to za následek, že by vydané rozhodnutí soudu o výživném v důsledku toho zaniklo (stalo se neúčinným nebo se změnilo). Zákon nestanoví, že by takové rozhodnutí o výživném dětí bez dalšího ze zákona zaniklo nebo se stalo neúčinným. Jinak je tomu ovšem v případě výslovně upraveném v ustanovení § 77 odst. 1 o. s. ř., podle něhož rozhodnutí soudu o předběžném opatření za okolností tam uvedených zaniká ze zákona.

Protože tedy jinak ze zákona rozhodnutí o výživném nezaniká ani se nestává neúčinným, nemůže soud nařizující výkon rozhodnutí hledět k okolnostem, které jsou důvodem pro zrušení povinnosti k placení výživného. Rozhodnutí soudu ukládající povinnost k placení výživného trvá nadále, dokud nebude výslovně jiným rozhodnutím zrušeno.

Není proto výjimečným případem, zejména u rozsudků o vyživovací povinnosti, jimiž soud přisuzuje výjimkou ze zásady ustanovení § 154 odst. 1 o. s. ř. i dávky, které se stanou splatnými teprve v budoucnosti, že povinnost vyslovená ve vykonávaném rozhodnutí již neodpovídá nebo ne zcela odpovídá ustanovením zákona o rodině o vyživovací povinnosti. Odpomoc je účastníkům dána v ustanovení § 163 o. s. ř., podle něhož mohou žádat o zrušení či změnu takového rozhodnutí pro změnu poměrů, a to od doby, kdy ke změně poměrů došlo.

Při nařízení výkonu rozhodnutí však nelze k takovým skutečnostem hledět. Nelze k nim hledět ani při rozhodování o návrhu na zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 o. s. ř., protože o případ použití ustanovení § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tu nejde (jak shora vyloženo) a ustanovení § 268 odst. 1 písm. g) o. s. ř. nemůže být použito s ohledem na obecný zákaz v ustanovení § 269 odst. 3 o. s. ř.

Bude-li rozhodnutí, které je podkladem pro výkon rozhodnutí, příslušným soudem zrušeno nebo změněno, potom může oprávněný požádat o zastavení výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. b) o. s. ř.; do té doby může požádat o odklad výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 266

odst. 2 o. s. ř., pokud se výkon týká výživného za dobu, ohledně níž je uplatňováno, že již povinnost k placení výživného není dána.

1) srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 67/1967 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR